

Husmandsforeningerne maatte nu træffe deres Valg, om de ville være politiske eller landøkonomiske. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at dette Valg er jo truffet. Det har været truffet vist lige fra disse Foreningers første Fremkomst saaledes, at det har været landøkonomiske Foreninger“.

Det forekommer mig, at dette er et klart Bevis for, at det ærede Medlem ikke er bange for i sin Agitations Tjeneste om Sommeren at komme i Strid med sine egne Udtalelser i Rigsdagen Vinteren forud, hvor han selv erkender, at det er landøkonomiske og ikke politiske Foreninger. Naar den højtærede Kultusminister og jeg ikke efterkom Indbydelsen, have vi handlet i Overensstemmelse med det høje Tings Forudsætninger sidste Vinter om, at Husmandsforeningerne ikke som Foreninger betragtede have med Politik at skaffe. Det ærede Medlem skulde heller ikke tale saa højt om den Tilslutning, det omtalte Møde fik fra Husmandsforeningerne, thi fra mange Foreninger var der kun mødt nogle faa Procent af Medlemmerne, og for en enkelt Husmandsforenings Vedkommende — det gælder maaske flere — var der slet ingen Medlemmer mødt. Det ærede Medlem maa undskylde, men det forekommer mig, at han forlanger for meget, naar han fordrer, at man skal staa Skoleret for ham, fordi man ikke efterfølger hans Eksempel og handler i Strid med, hvad man selv har erkendt for rigtigt.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale nogle af de Sager, som ligge for. Jeg vil gerne udtale min Paaskønnelse til de højtærede Ministre, fordi de ved de forelagte Lønningslove have søgt at rette paa Lønningssspørgsmaalet saaledes, at dette Spørgsmaal, som jo har staaet paa Dagsordenen i flere Aar og vakt Uro Landet over, nu kan blive løst. Det forekommer mig, at det er et Billighedskrav, der bliver efterkommet, og jeg er glad ved, at saa mange Etater som muligt faa godt af disse Lønningslove, men jeg vil gerne henstille, om der ikke kunde medtages saa mange, at vi kunde faa Stillehed i Landet om dette Spørgsmaal for en nogenlunde lang Fremtid. Der er en enkelt Etat, jeg gerne vilde henstille blev taget med, og jeg haaber, at den højtærede Finansminister vil lade den komme med, nemlig Grænsegendarmerikorpset. Jeg ved, at dette Korps har indgivet Andragende, og det forekommer mig, at de af dette Korps fremsatte Ønsker ere lige saa berettigede som de andre Etaters. Det er en opslidende, trættende og sløvende

Tjeneste at gaa i flere Timer baade Nat og Dag ude og patrouillere paa Vejene. Siden deres Lønninger sidste Gang bleve reviderede, i 1902, er der jo sket en Prisforhøjelse paa alle Omraader, saa at Pengenes Værdi er bleven meget mindre, og dette gælder for denne Etats Vedkommende ligesaa meget som for de andre. Paa en Maade sorterer dette Korps — jeg kan gerne sige desværre — baade under Militæretaten — egentlig hører det ikke under Militæret, men har dog Præg af at være militært — og under Civiletaten. Nærmest maa det vel høre under Toldetaten, da det særlig er Toldsager, det har med at gøre. Det har været, saa vidt mig bekendt, dets Ønske at blive indrullet under Toldvæsenet, men det er desværre ikke sket, uagtet det, som sagt, nærmest sorterer under denne Etat, da det hører under Finansministeriet.

Naar man anstiller en Sammenligning med Toldvæsenets Lønninger, som de ere nu for Tiden, og Gendarmerikorpsets nuværende Lønninger, vil man finde, at medens en Toldassistent, som har været i fast Tjeneste i 16 Aar, har opnaaet en Lønning af 2,600 Kr., kan en Stabssergent i Gendarmerikorpset, som har tjent lige saa længe, kun opnaa 2,000 Kr. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Finansminister, at denne Afdeling tages med under de ny Lønningslove. Det drejer sig jo ikke om store Kapitaler. De vedkommende have, som sagt, indgivet Andragende om Lønforbedring, og deres Fordring i saa Henseende synes mig beskeden. Det vil andrage lidt under 300 Kr. pr. Mand, og det vil for hele Etaten — der er godt 100 Mand i Korpsen — altsaa blive saadant noget som 30,000 Kr. Det forekommer mig, at naar vi nu gaa til saa mange Lønningsreformer, kunde vi ogsaa tage denne lille Udgift med for dette Korps' Vedkommende. Det er en beskeden og retfærdig Fordring, de stille.

Under 26. Marts 1898 vedtoges jo Loven om landøkonomiske Forskudsforeninger. Dens Varighedsperiode blev fastsat til 10 Aar, og den er altsaa udløben nu til 1. April 1908. Loven er tagen stærkt i Brug og har gjort megen Gavn. Der er, saa vidt jeg erindrer, oprettet 168 Forskudsforeninger Landet over, og de have været til stor Nytte ved at yde Driftslaan, idet mange derved have undgaaet at benytte de dyre Veksellaan, Kavtionslaan og Købmandskrediten. Paa den anden Side stilles der i Vedtægterne saadanne Garantier for Oprettelsen af en Forskudsforening, at